

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2010. évi november hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt I.r.vádltott és társai ellen indult büntető ügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2010. évi június hó 3. napján kihirdetett 1.Fk.915/2009/25. számú **ítéletét megváltoztatja**, II. rendű vádlott tekintetében a Veszprémi Városi Bíróság 2009. december hó 15. napján jogerőre emelkedett 12.Fk.742/2009/16. számú ítéletével elrendelt próbára bocsátásra vonatkozó rendelkezést hatályon kívül helyezi.

A vádlottal szemben a Btk. 271. (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja szerinti társtettesként elkövetett garázdaság büntette miatti eljárást megszünteti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. rendű, II. rendű és III. rendű vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 15.000.- (Tizenötezer) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből II. rendű vádlott és III. rendű vádlott is 7.500.- - 7.500.- (Hétezer-ötszáz - Hétezer-ötszáz) Ft megfizetésére köteles.

Indokolás:

A Veszprém Megyei Bíróság a 2010. június 3. napján kihirdetett 1.Fk.915/2009/25. számú ítéletében I. rendű, II. rendű és III. rendű vádlottakat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett testi sértés büntetében a Btk. 170. § (1) és (6) bekezdés I. tétele szerint. Ezért I. rendű vádlottat 1 év fiatalkorúak büntetés-végrehajtási intézetében végrehajtandó fogházbüntetésre, II. rendű vádlottat 1 év 3 hónap fiatalkorúak büntetés-végrehajtási intézetében végrehajtandó fogházbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra, III. rendű vádlottat 1 év 4 hónap fiatalkorúak büntetés-végrehajtási intézetében végrehajtandó fogházbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az I.-III. rendű vádlottak vonatozásában az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe való beszámításáról, a bűnjelekről,

valamint az I.-III. rendű vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az I. rendű vádlott védője, a II. rendű vádlott és védője, a III. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

Az első fokon eljáró ügyész az ítéletet tudomásul vette.

I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a korábban bejelentett fellebbezést fenntartotta. Előadta, hogy a vádlottak és a tanúk vallomásai ellentmondásosak voltak, számtalan vallomás van arra vonatkozóan, hogy az I. rendű vádlott nem is volt a helyszínen, mikor a bűncselekmény megvalósult. Hivatkozott arra, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem lehet a vádlott terhére értékelni. Ezért kérte védence felmentését. Másodlagosan indítványozta a büntetés enyhítését. Előadta, hogy a vádlott javítóintézetben van, kedvező változásokon ment keresztül, jók a tanulmányi eredményei, ennek igazolására nevelői véleményt csatolt. A vélemény szerint az I. rendű vádlott viselkedése jó, magatartása megfelelő, munkáját rendesen végzi, tanulmányi eredménye dicséretes.

II. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta, indokolásában a korábbi védő által előadottakhoz csatlakozott, aki az elsőfokú bíróság előtt előadott perbeszédében kifejtette, hogy védence jogos védelmi helyzetben volt, ezért a felmentése indokolt. Abban az esetben, ha ezt a bíróság nem látja megállapíthatónak, akkor véleménye szerint a II. rendű vádlott terhére csak súlyos testi sértés vagy annak kísérlete róható, ezért a kiszabott büntetés enyhítése indokolt.

III. r. vádlott védője a korábbi védő által bejelentett fellebbezést módosította és a felmentésre irányuló fellebbezést nem tartotta fenn. A büntetés enyhítését indítványozta oly módon, hogy a kiszabott büntetés végrehajtását függessze fel az ítéletábról. Felhívta a figyelmet arra, hogy a III. rendű vádlottat az eredmény tekintetében csak gondatlanság terheli.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.223/2010/1-I. számú átiratában az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítását indítványozta, figyelemmel arra, hogy a megyei bíróság eljárása során olyan eljárási szabálysértést követett el, aminek következtében a megállapított tényállás hiányos, ekként az elsőfokú ítélet megalapozatlan. II. rendű vádlottra vonatkozó személyi rész nem tartalmazza, hogy a Veszprémi Városi Bíróság a 2009. december 15. napján jogerőre emelkedett 12.Fk.742/2009/16. számú ítéletével bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett garázdaság büntetésében és ezért őt 1 évre próbára bocsátotta, megállapítva, hogy a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll. Mindebből megállapítható, hogy a II. rendű vádlott 2010. december 15. napjáig próbára bocsátás hatálya alatt áll, és a jelen ügy tárgyát képező cselekményt ezt megelőzően követte el. Figyelemmel a Btk. 73. § (2)

bekezdésében foglaltakra, az elsőfokú bíróságnak a próbára bocsátást meg kellett volna szüntetnie és büntetést kellett volna kiszabnia. Ennek előfeltételeként a Be. 265. § (2) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróságnak az ügyeket egyesíteni kellett volna. Ennek az elmaradása miatt az ítélet részben megalapozatlanná vált, mivel a próbára bocsátást elrendelő ítéletben megállapított tényállást sem tartalmazza. Az eljárási szabálysértés orvoslására a másodfokú eljárásban - a súlyosítási tilalomra figyelemmel - nincs lehetőség.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen indítványát módosított formában tartotta fenn. Kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást folytatott le, mely alapján lényegében megalapozott tényállást állapított meg. A rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelte, indokolási kötelezettségének eleget tett. A próbára bocsátással kapcsolatban továbbra is fenntartotta az átiratban foglaltakat a tekintetben, hogy az ítélet megalapozatlansága e körben továbbra is fennáll, ugyanakkor vizsgálva a próbára bocsátással érintett cselekmény tárgyi súlyát, a jelen ügy tárgyát képező súlyos bűncselekmény mellett a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége. Erre tekintettel indítványozta a próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezését és a Be. 377. §-a alapján a garázdaság büntette miatt II. rendű vádlottal szemben folyamatban lévő eljárás megszüntetését. Ezzel összefüggésben indítványozta, hogy az ítélet egészítse ki a tényállást a próbára bocsátás alapját képező cselekmény tényállásával, mivel így válik teljessé az elsőfokú bíróság tényállása.

További pontosításra szorul véleménye szerint a tényállás személyi része II. rendű vádlott vonatkozásában azzal, hogy vele szemben további vádemelésre is sor került.

Álláspontja szerint a cselekmény minősítése törvényes. Osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a vádlottak a cselekményt társtettesként követték el. Mellőzni indítványozta azonban az indokolás 25. oldal 3. bekezdésében foglaltakat, nevezetesen, hogy törvényes vád hiányában nem tudta elbírálni az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlott garázda típusú magatartását. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a cselekmény időben és térben nem különült el. Kifejtette, annak ellenére, hogy az ügyészség I. rendű vádlott e magatartását nem minősítette, a tényállás azonban tartalmazta, így a bíróságnak - ha külön értékelni kívánta volna - lehetősége lett volna erről is dönteni.

Az alkalmazott joghátrány tekintetében a kiszabott büntetést nem tartotta eltúlzottnak, figyelemmel a vádlottak előéletére és a jelenleg is folyamatban lévő büntetőügyeikre. A bűnösségi körülmények közül indítványozta mellőzni a megbánást, mivel a vádlottak személyiségében mintegy kódolva van az erőszak, így ezt a hivatkozást komolytalannak tartotta.

Végül a fellebbviteli főügyészség képviselője indítványozta a bűnügyi költségről szóló rendelkezés módosítását, megjelölve, hogy álláspontja szerint abból mekkora összeget kell a vádlottaknak külön-külön és egyetemlegesen viselniük.

Mindennek megfelelően az ítélet megváltoztatását, egyebekben helybenhagyását kérte.

A nyilvános ülésen I. r. vádlott törvényes képviselője előadta, hogy szeretné, ha a fia javítóintézetben maradna, ahol jól érzi magát és jól is tanul.

Az I. rendű vádlott nevelője a nyilvános ülésen elmondta, hogy I. rendű vádlott értelmes, jó magtartású és a nyolc osztály elvégzése után hegesztő szakmát szeretne tanulni.

I. r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy megbánta a bűncselekmény elkövetését, a javítóintézetben szakmát szeretne tanulni. Jelenleg nincs eljárás ellene folyamatban.

II. r. vádlott szintén megbánóan nyilatkozott. Előadta, hogy jelenleg van egy büntetőeljárás ellene folyamatban, de ő abban nem vett részt.

III. r. vádlott előadta, hogy most kezdett el egy pincér tanfolyamot a munkaügyi központ támogatásával, havi 60.000.- Ft segílyt kap, melyet hazaad. Édesanyja egyedül neveli őt és testvérét, nagyon nehezen élnek, szeretné segíteni a továbbiakban is a családját. Jelenleg két eljárás van ellene folyamatban.

A védelmi fellebbezések az alábbiak szerint **nem megalapozottak**, az fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltak **részben megalapozottak**.

Az ítélet az első fokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntető-eljárási törvény előírásainak szem előtt tartásával folytatta le az eljárást, azonban elmulasztotta II. rendű vádlott tekintetében a Veszprémi Városi Bíróság előtt garázdaság büntette miatt 12.Fk.742/2009. szám alatt folyamatban volt büntetőügy, jelen ügghöz való egyesítését. A Veszprémi Városi Bíróság 12.Fk.742/2009/16. számú ítéletében II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett garázdaság büntetése és ezért őt egy évre próbára bocsátotta. Az ítélet II. rendű vádlott vonatkozásában 2009. december 15. napján jogerőre emelkedett. II. rendű vádlott tehát a jelen eljárás tárgyát képező cselekményét a próbára bocsátás elrendelése előtt, 2008. december 6. napjáról 7. napjára virradó éjszaka követte el, így a Be. 265. § (2) bekezdése alapján az ügyeket egyesíteni kellett volna. Ezen eljárási hibát a másodfokú bíróság oly módon küszöbölte ki, hogy a Veszprémi Városi Bíróság előtt 12.Fk.742/2009. számon folyamatban volt büntetőügy iratait beszerezte, Fkf.127/2010. szám alatt iktatta és a Be.308.§./2/ bekezdése alapján a Be. 265. § (2) bekezdésére figyelemmel a jelen ügghöz egyesítette. Az egyesítésre figyelemmel az ügyészi indítványnak megfelelően az ítélet az alábbiak szerint egészítette ki:

Másik ügyben vádlott1, másik ügyben vádlott2 vádlottak és másik ügyben sértett sértett együtt italoztak 2008. szeptember 20. napján a késő esti órákban V-ben, majd ittas állapotban éjfél körüli időben V. belvárosában, a B-i úton a V. Hotel előtt

összetalálkoztak **tanú 5**, I.rendű és **másik ügyben vádlott3** vádlottakkal. **Másik ügyben vádlott1** és **másik ügyben vádlott2** vádlottak úgynevezett „árnyékolni” kezdtek egymással, amely során verekedést imitáltak. A játékhoz csatlakozott II.rendű vádlott , és **Másik ügyben vádlott1** vádlottal verekedést imitáltak, amely során véletlenül egy alkalommal, kis erővel II.rendű vádlott megütötte **Másik ügyben vádlott1** vádlottat. Ezt észelve **másik ügyben vádlott2** vádlott odalépett II.r. vádlotthoz és őt egy alkalommal, kis erővel, ököllel arcon ütötte. A történet hatására **másik ügyben vádlott2**, II.r. vádlott , **másik ügyben vádlott3** és **Másik ügyben vádlott1** vádlottak között dulakodás alakult ki, amely során a vádlottak kölcsönösen ököllel bántalmazták, megrugdalták, illetve megütötték egymást. A helyszínen tartózkodó **másik ügyben sértett** észlelte, hogy a barátai dulakodásba keveredtek egymással, ezért oda akart menni társaihoz, amit **tanú 5** vádlott - látva konfliktus kialakulását a többiek között - megpróbált megakadályozni oly módon, hogy két alkalommal visszahúzta **másik ügyben sértett** sértettet. Az erősen ittas állapotban lévő sértett emiatt szóváltásba keveredett **tanú 5** vádlottal, aki egy alkalommal, ököllel arcon ütötte a sértettet, majd több alkalommal hasba rúgta, amelynek következtében a sértett a földre került. **tanú 5** vádlott ekkor még egy alkalommal belerúgott a földön fekvő sértett lábába, majd elhagyta a helyszínt. **Másik ügyben vádlott1**, II.r. vádlott , és **másik ügyben vádlott3** vádlottak nem észlelték a sértettet ért támadást, **másik ügyben vádlott2** ugyan látta, de a bántalmazás menetét nem kísérte figyelemmel, ezért a kölcsönös bántalmazást követően elhagyták a helyszínt.

tanú 5, II.rendű vádlott , **másik ügyben vádlott3**, **másik ügyben vádlott2** és **másik ügyben vádlott1** vádlottak kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsítottak, amely alkalma volt arra, hogy másokban megbotráncozást és riadalmat keltsen.

I. rendű vádlott személyi része pontosításra szorul még annyiban, hogy az I. rendű vádlott jelenleg a 2010. június 4. napján jogerőre emelkedett Fkf. 315/2010/23. számú ítéletével kiszabott 3 év időtartamú javítóintézeti nevelését tölti A-on, ahol elvégezte az általános iskola 5. és 6. osztályát, jelenleg 7. osztályos tanuló.

Kiegészítendő továbbá a tényállás azzal, hogy a Veszprémi Városi Ügyészség II. rendű vádlottal szemben Fk.2935/2009/27-I. számon, 2010. április 21. napján, csoportos garázdaság büntette és 2 rb könnyű testi sértés vétsége miatt emelt vádat.

A megyei bíróság a tényállás megállapítása során a rendelkezésre álló bizonyítékokat felkutatta, azokat mérlegelési jogkörébe vonta. Értékelte a vádlottak vallomásait, számot adott arról, hogy e vallomások közül melyiket miért fogadta el, ezt megfelelő érvekkel alátámasztotta. Értékelte a tanúk vallomásait is, összevetette a vádlottak vallomásaival és egymással egyaránt. A tényállás megállapítása során helytállóan értékelte a szakértői véleményeket. Mindezek alapján az ítéltábla álláspontja szerint a próbára bocsátással érintett tényállás kiegészítésével és kisebb

korrekciókkal az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása megalapozott és a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapját képezte.

A megyei bíróság a megalapozott tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére. Helytálló a bűncselekmény megnevezése, jogi minősítése is.

Az ítélet tábla teljes mértékben egyetértett a megyei bíróság azon álláspontjával és érveivel, hogy a vádlottak cselekményüket társtettesként követték el.

Az irányadó tényállás szerint teljes szándékegységben cselekedve a vádlottak a sértettet együttesen bántalmazták. A testi épség elleni cselekmények körében a szándékegység büntetőjogi következménye az, hogy a sértett testét bántalmazási célzattal sértő elkövetők tevékenységének minősítése egységesen a beállt súlyosabb eredményhez igazodik, függetlenül attól, hogy a minősítés alapjául szolgáló legsúlyosabb sérülés melyikük magatartásával függ közvetlenül össze.

Az ütések és rúgások következtében a védekezést meg sem kísérő sértett 8 napon túl - ténylegesen 8 hét alatt - gyógyuló sérüléseket szenvedett, amely sérülések olyan súlyosak voltak, hogy azokkal okozati összefüggésben közvetlen életveszélyes állapot alakult ki.

Nem osztotta azonban az ítélet tábla a megyei bíróság azon jogi indokolását, mely szerint a II. és III. rendű vádlottakat az eredmény tekintetében gondatlanság, míg I. rendű vádlottat eshetőleges szándék terhelné. Az kétségtelen, hogy mindhárom vádlott esetében a testi sértés okozása tekintetében szándékosság állapítható meg. Az eredmény tekintetében azonban az ítélet tábla álláspontja szerint nincs lehetőség a szándékosság és a gondatlanság vádlottanként történő különválasztására. A vád tárgyává tett cselekmény - mint ahogy erre a megyei bíróság is helyesen rámutatott - térben és időben nagyon rövid idő alatt játszódott le. Mind a három vádlottól elvárható volt annak felismerése, hogy bántalmazásuk következtében a sértett sérülési súlyosak, akár életveszélyesek is lehetnek. Ezt egyébként II. rendű és III. rendű vádlottak tekintetében a megyei bíróság is megállapította akkor, amikor az ítéleti indokolás 25. oldal /4/. bekezdésében kifejtette, hogy „a végső soron bekövetkező súlyos eredmény objektív előre láthatósága és elkerülhetősége mellett személy szerint II. és III. rendű vádlottól is elvárható volt, hogy az értelmi színvonaluk, fennálló intellektusuk és a megszerzett ismeretanyaguk folytán felismerje a durva bántalmazásuk következtében magatehetetlenné váló sértett földre zuhanásában megmutatkozó veszélyhelyzetet”. Ebből azonban helytelenül vonta le azt a jogi következtetést, hogy II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában az eredmény tekintetében csupán gondatlanság állapítható meg. A fentiekben kifejtettek alapján tehát az ítélet tábla annyiban módosította a jogi indokolást, hogy mindhárom vádlottat az eredmény tekintetében eshetőleges szándék terheli.

Az ítélet tábla egyetértett a fellebbviteli főügyészség indítványában kifejtettekkel, a tekintetben, hogy az I. rendű vádlott oldalán felmerülő garázda típusú magatartás időben és térben nem különült el a másik cselekménytől, így ennek jogi értékelése

annak keretein belül megtörtént, ezért az indokolás 25. oldal 3. bekezdésében foglaltakat mellőzte.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság a vádlottak javára, illetve terhére szóló körülményeket hiánytalanul feltárta, s azokat nyomatékuknak megfelelően értékelte.

A megyei bíróság a bűnösségi körülmények és fiatalokorra vonatkozó szabályok figyelembe vételével határozta meg a vádlottakkal szemben a kiszabott fő- és mellékbüntetés mértékét. A vádlottakkal szemben alkalmazott joghátrány nem csupán az egyéni visszatartásuk, hanem a társadalom védelme is feltétlenül indokolja. A büntetések eltúlzottnak semmiképpen nem tekinthetőek, így azok enyhítésére irányuló perorvoslatok nem bizonyultak alaposnak.

A másodfokú bíróság II. rendű vádlott által a Btk. 271. § (1)-(2) bekezdés a) pontja szerinti társtettesként elkövetett garázdaság büntette vonatkozásában megállapította, hogy annak társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntette mellett a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége, ezért a másodfokú bíróság a Be. 377. §-a alapján e bűncselekmény miatt az eljárást megszüntette.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

Nem osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészségnek a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés módosítására irányuló indítványát. Az adott ügyben - a Be. 338. § (3) bekezdése alapján - lehetőség volt arra, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költségek a vádlottak között elosztásra kerüljenek. A törvény szerint csak akkor van lehetőség a bűnügyi költség megfizetésére vonatkozó egyetemleges kötelezésre, ha a bűnügyi költség a bűnösnek kimondott vádlottak szerint nem különíthető el. Helyesen döntött tehát a megyei bíróság akkor, amikor a vádlottakat külön-külön kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére és mellőzte az egyetemleges kötelezést.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján - a rendelkező részben foglaltak szerint - megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében mindhárom vádlott esetében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megállapítására és viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapszik.

Győr, 2010. november 9. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
sk.

a tanács elnöke

Dr. Zólyomi Csilla sk.

a tanács tagja, előadó

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára

a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet, valamint a Veszprém Megyei Bíróság 2010. június 03. napján kihirdetett, 1.Fk.915/2009/25. számú ítéletének meg nem változtatott része 2010. november hó 9. napján I.r. , II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2010. november 9. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

kiadó